

Abstrakt

Disertační práce **Ruská emigrace vnější a vnitřní. Nesoustavné dějiny jednoho kulturního fenoménu** je pokusem o český vhled do problematiky ruské mentality na pozadí ruských literárních a myšlenkových proudů během jednoho sta let – od prosincové revoluce roku 1825 do období po říjnové revoluci roku 1917. Fenomén vnitřní a vnější emigrace, který je pro toto období charakteristický, je zkoumán prostřednictvím autentických pramenů, tedy samotných literárních a epistolárních záznamů, i prostřednictvím české reflexe ruské duše, tak jak byla u nás aktuálně vnímána a interpretována od dob národního obrození až do dob Masarykových a po něm, jeho odkazem, až do současnosti. Cílem práce je dospět zkoumáním autentických svědectví k poznání, že ruský svět a tzv. *ruská duše*, přestože byly vždy konfrontovány s evropskými racionalistickými vlivy, a tedy se západním prostředím, podržely si v zásadě duchovní rozměr východních civilizací, založených nikoli na racionalitě, ale na citu. Nikoli na scholastickém dokazování vnější existence boží, ale na uvědomění si jednoty a vnitřní propojenosti materiálního a duchovního světa.